

Belge No: 59

İstanbul, 10 Mart 1959

Pek Muhterem, Aziz ve Faziletli Üstadım Efendim;

İki aydır hiçbir mektubunuzu ve sıhhat haberinizi alamadığımdan dolayı pek mükedder ve mahzunum. Size Floransa'dan gönderdiğim iki ve buradan takdim eylediğim bir mektubun cevabını alamayıp bilmem ki nedendir?

Zât-ı âlilerini dilgir edecek bir söz veya hareketim vâki' olmuş mudur bilmiyorum? Size hissen ve fikren ne kadar merbut olduğumu ve bu hissiyatımda ne derece samimi bulunduğumu bildiğinizi zan ve tahmin ediyordum. Vâesefa ki yanılmışım.

Gözden uzak olmakla gönülden de bu derece çıkarılacağımı bilmiyordum. Ayrılırken yekdiğerimize verdiğimiz söz ve taahhütlere bendeniz her halükârda sadık kalmak azmindeyim ve sizi mektuplarımla da zaman zaman rahatsız etmek isteyeceğim. Eğer ruhunuzda ve mefkûrenizde bu hitaplarım bir makes bulmazsa, elbette buna çok üzüleceğim.

Ben ve çocuklarım hamt olsun sıhhat üzereyiz. Zât-ı âlilerinin de sıhhat ve âfiyette daim olmalarını ez-dil ü can Cenab-ı Hak'tan niyaz eylerim.

Geçen ay Ankara'ya gittiğim zaman muhterem hamşireniz Kemal Hanımı telefonla aramak istedimse de muvaffak olamadım. Ve İnal Bey'i de görememişim. Burada ise henüz sizin dostlarımızdan herhangi bir kimse ile karşılaşmadım.

En yakın bir zamanda kıymetli mektubunuzu ve âfiyetiniz haberini almak ümit ve temennisi ile mektubuma son verirken, naçiz bir resmimle birlikte ellerinizden öpmeye ve derin hürmet ve muhabbetlerimi takdim etmeye geliyorum. Bâki dua muhterem üstadım efendim.

Dâ'i-i muhlisiniz

Tayyip Gökbilgin